

## STILLE TIJD

**Thema: Gods Woord correct uitleggen**

Probeer iedere dag specifiek tijd te maken voor een ontmoeting met Jezus Christus door het lezen en overdenken van zijn Woord.

Bid, praat met Jezus en maak een paar korte aantekeningen in je map over deze bijbelgedeelten. Schrijf op wat je aanspreekt, wat je opvalt, wat je mooi of moeilijk vindt of wat je duidelijk wordt.

- Dag 1 Matteüs 22:23-33.  
Wie de Bijbel niet kent, dwaalt.
- Dag 2 Lucas 11:37-52.  
Wie de Bijbel in menselijke wetten verandert, wordt veroordeeld.
- Dag 3 Marcus 7:1-9.  
Wie de Bijbel ontkracht door mensgemaakte tradities, vereert God tevergeefs.
- Dag 4 1 Korintiërs 4:6-7.  
Bedenk niets boven wat er in de Bijbel geschreven staat.
- Dag 5 2 Korintiërs 4:1-6.  
Vervals de Bijbel niet.
- Dag 6<sup>BS</sup> 2 Timoteüs 2:9-19.  
Snijd Gods Woord recht (alternatieve vertaling)<sup>1</sup>.
- Dag 7 Titus 1:9-16.  
Houd de boodschap van de Bijbel vast in overeenstemming met de gezonde leer.
- Dag 8 Openbaring 22:10-19.  
Houd de inhoud van de Bijbel niet geheim en voeg er ook niets aan toe.
- Dag 9 Galaten 1:6-9.  
Wie een ander evangelie brengt wordt vervloekt.
- Dag 10 1 Tessalonicenzen 2:13-16.  
Wie Gods Woord verspreidt kan rekenen op tegenstand.

Denk na over Filippenzen 1:9-10. Bid dat je mag onderscheiden waar het op aankomt.  
Bid elke dag voor iemand of iets specifiek en zie uit naar wat God doet (Psalm 5:4).

## STUDIE

**Thema: Hoe moet je de Bijbel uitleggen?**

Lees studie 36 goed door voor de volgende bijeenkomst. Heb je er vragen over, schrijf ze op en mail ze naar je kringleider, dan gaan wij samen op zoek naar de antwoorden.

## BIJBELSTUDIE

**Thema: Een arbeider die regelrecht de waarheid verkondigt**

Als je wilt, kun je alvast de bijbelstudie voor de komende bijeenkomst voorbereiden door het bijbelgedeelte een keer te lezen.

Gebruik hierbij de '5 stappen-methode' voor bijbelstudie. Het bijbelgedeelte is: **2 Timoteüs 2:1-26**.

## MEMORISATIE

Motivatie.

Jezus kende bijbelgedeelten uit zijn hoofd (Lucas 4:4-13). Jij ook?

Leer het onderstaande vers uit je hoofd of leer dat vers uit de vertaling die jouw voorkeur heeft.

## BIJBELUITLEG

**2 Timoteüs 2:15**

Doe uw uiterste best om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet hoeft te schamen en die het Woord van de waarheid recht snijdt.

**2 Timoteüs 2:15 (HSV)**

<sup>1</sup> 2 Timoteüs 2:15

In de HSV staat: "het Woord van de waarheid recht snijden". Timoteüs moet zich toeleggen om altijd het Woord van God correct uit te leggen.

## 36. Hoe je de Bijbel moet uitleggen

**God spreekt vandaag de dag tot ons door de woorden van de Bijbel. Maar hoe moet je zijn Woord nu lezen en uitleggen? Hier zijn vijf regels die we moeten toepassen om de Bijbel correct uit te leggen en te begrijpen.**

### Eerste regel: bepaal de stijl van het bijbelgedeelte

De Bijbel is niet in één stijl geschreven, maar bevat verschillende soorten literatuur: wetten, geschiedenis, poëzie, wijsheid, profetie, openbaring, onderricht, gelijkenissen enz. Elke stijl heeft zijn eigen regels voor uitleg! Bepaal daarom eerst welke stijl God in het bijbelgedeelte gebruikt.

Vraag jezelf af: wat is de stijl van dit bijbelgedeelte? Gaat het over wetten? (studie 9 'Gods wet en Gods genade')

Is het geschiedenis? (studie 10 'De geschiedenisboeken')

Is het poëzie en of wijsheid? (studie 12 'De poëtische boeken')

Is het profetie? (studie 13 'De profetische boeken')

Is het een apocalyps/openbaring? (studie 15 'Het boek Daniël en studie 19 'Het boek Openbaring')

Leg vervolgens het gedeelte uit met behulp van de regels die voor die stijl gelden. De regels vind je in de bijbehorende studies.

### Tweede regel: bepaal tot wie het bijbelgedeelte zich richt

De Bijbel richt zich tot verschillende soorten publiek. Soms is de waarheid in dat gedeelte algemeen, d.w.z. voor iedereen, bedoeld. En soms juist beperkt tot een bepaalde groep mensen, bijvoorbeeld Israël of alle gelovigen. Bepaal daarom welke toehoorders God bedoelt aan te spreken.

Dit is een waardevolle regel voor de uitleg van beloften en dreigementen, bevelen en profetieën in de Bijbel.

Vraag jezelf af: Voor wie is de waarheid in dit bijbelgedeelte bedoeld?

Voor alle mensen in de wereld?

Bv. Marcus 1:15; 8:34-38; Lucas 14:25-27.

Voor alle christenen?

Bv. Johannes 13:34-35; 2 Petrus 1:1.

Is het voor een bepaald individu bedoeld?

Bv. 1 Kronieken 17:7,11-14; Marcus 10:17,21.

Voor een bepaalde groep mensen?

Bv. Maleachi 1:1; 3:6-10; Jesaja 6:8-11.

Voor mensen in een bepaalde tijd?

Bv. Genesis 17:9-14; Galaten 6:12-15.

Voor mensen in een bepaalde omstandigheid?

Bv. Jeremia 18:5-17; Ezechiël 33:11-20; Openbaring 2:4-7.

### Derde regel: bepaal waarop de nadruk ligt in het bijbelgedeelte

Vaak ligt de nadruk van een bepaald bijbelgedeelte op iets specifiek zoals een leerstelling, een bevel, een beschrijving van een gebeurtenis in de geschiedenis, een profetie of een belofte. Stel de nadruk van een bepaald bijbelgedeelte vast. Vraag jezelf af: waar ligt de nadruk op in dit bijbelgedeelte?

Op het onderwijzen van een leerstelling?

Op het aanzetten tot (of bevelen van) een handeling?

Op het vertellen van een historische gebeurtenis?

Op het maken van een belofte of profetie?

#### 1. Als de nadruk van een bepaald bijbelgedeelte ligt op het onderwijzen van een leerstelling, en het is voor jou bedoeld, dan moet je die leerstelling geloven

Bijvoorbeeld. In Johannes 14:6 ligt de nadruk op het onderwijzen van een leerstelling. Formuleer de leerstelling door vooral op de zelfstandige naamwoorden te letten: "Ik (Jezus)", "de weg", "de waarheid", "het leven", "niemand", en "de Vader". De leerstelling is: "Jezus is de enige weg tot de Vader!"

#### 2. Als de nadruk van een bepaald bijbelgedeelte ligt op het aanzetten tot (of bevelen van) een handeling, en het is voor jou bedoeld, dan moet je het doen (gehoorzamen)

Bijvoorbeeld. In Johannes 13:34-35 ligt de nadruk op een bevel. Formuleer de actie door vooral te letten op de werkwoorden: "heb elkaar lief", "zoals Ik jullie liefgehad heb", "zal iedereen zien", "mijn leerlingen zijn". Het bevel is, "Wij christenen moeten elkaar liefhebben net zoals Jezus Christus ons liefgehad heeft".

Maar al de ceremoniële wetten m.b.t. offeranden en feestdagen in het boek Leviticus golden voor Israël gedurende de oudtestamentische periode en gelden voor niemand meer na de eerste komst van Jezus Christus!

#### 3. Als de nadruk van een bepaald bijbelgedeelte ligt op het vertellen van een historische gebeurtenis, dan moet je eerst vaststellen of je dat voorbeeld mag navolgen of niet

Als dat voorbeeld slecht was (1 Korintiërs 10:6-11), dan mag je het nooit navolgen. Het is een verbod.

Maar als het voorbeeld goed was, (1 Korintiërs 10:23 - 11:1), dan mag (niet 'moet!') je dit goede voorbeeld navolgen. (Alleen wanneer het goede voorbeeld duidelijk ondersteund wordt door een leerstelling of bevel in de Bijbel dan mag je van elkaar als christen verwachten dat je dit goede voorbeeld navolgt.)

Bijvoorbeeld in Handelingen 17:11 ligt de nadruk op het vertellen wat er in de geschiedenis gebeurde en het voorbeeld is goed. Dus *mag* je als christen het goede voorbeeld van de mensen in Berea navolgen en elke dag de Bijbel bestuderen. Maar als christen mag je van elkaar niet eisen dat je elke dag de Bijbel *moet* bestuderen! (Zie ook regel 4).

#### 4. Als de nadruk van een bepaald bijbelgedeelte ligt op het maken van een belofte of profetie dan moet je eerst de volgende vaststellen:

Is de belofte of profetie specifiek gericht aan iemand of een groep mensen? Zo ja, aan wie?

Bv. In Genesis 22:15-18 maakt God een belofte aan Abraham en zijn nageslacht. Zijn nageslacht is hier niet het Joodse volk (Romeinen 9:6), maar zijn nageslacht is allereerst Jezus Christus (Galaten 3:16) en daarna alle mensen die geloofden dat Hij komen zou (in het Oude Testament) en gekomen is (in het Nieuwe Testament en daarna) (Galaten 3:6-9; Romeinen 4:9-17).

Zijn er voorwaarden aan de belofte of profetie verbonden? Zo ja, welke?

Bv. In Jeremia 18:5-17 en in Ezechiël hoofdstuk 18 is de voorwaarde oprecht berouw en bekering tonen.

Is de belofte of profetie al in vervulling gegaan? Zo ja, hoe ging dat? Wat leert het Nieuwe Testament?

Bv. De belofte aangaande het land en getal van de bevolking van Israël (Genesis 15:18 en 22:17) is al in vervulling gegaan (1 Koningen 4:20-5:1) (zie Jozua 23:14-16).

Bv. Na de eerste komst van Jezus is er geen onderscheid meer tussen Jood en niet-Jood en behoren enkel oprechte gelovigen in Jezus Christus tot 'Gods volk' (Matteüs 8:11-12; 21:42-44; Romeinen 10:12-13; Galaten 3:26-29; Efeziërs 2:11-22; 3:2-6; 1 Petrus 2:9-10).

Verder moeten de profetieën in het Oude Testament altijd uitgelegd worden in het licht van wat het Nieuwe Testament over deze onderwerpen leert!

#### Vierde regel: bepaal of de historie in het bijbelgedeelte normatief of niet-normatief is

##### 1. Normatief wil zeggen dat het als *regel* geldt, dat er een *norm* gesteld wordt, waaraan de mens zich moet houden

De verboden, bevelen en leerstellingen van de Bijbel zijn, mits goed uitgelegd, *altijd* normatief of gezaghebbend (tenzij de Bijbel een bepaald verbod, gebod of leerstelling begrenst). Ze openbaren Gods wil met betrekking tot wat mensen in de hele wereld en in alle culturen moeten geloven en hoe zij zich moeten gedragen in de hele geschiedenis!

De historische gebeurtenissen en voorbeelden in de Bijbel zijn echter *nooit* normatief of gezaghebbend (tenzij de Bijbel een bepaalde handeling of gedrag op een andere plaats in de Bijbel beveelt of leert). Deze gebeurtenissen en voorbeelden laten zien hoe mensen reageerden op Gods wil (zijn verboden, bevelen, leerstellingen). Ze laten zien wat deze mensen geloofden en hoe ze zich gedroegen in de geschiedenis – soms zoals God dat wilde en andere keren tegen Gods wil! De historische gebeurtenissen en voorbeelden gelden echter *nooit als regel*. Ze leren ons niet wat wij moeten geloven of doen, behalve als ze een voorbeeld zijn van iets wat duidelijk in de Bijbel geleerd of bevolen wordt.

##### 2. Soms worden deze historische gebeurtenissen en voorbeelden geëvalueerd als 'goed' of 'slecht' en wordt er een principe of leerstelling als norm uit afgeleid. Vraag jezelf af: is deze historische gebeurtenis normatief of niet?

Een historische gebeurtenis in de Bijbel die niet uitgelegd of geëvalueerd wordt is niet normatief, tenzij het een voorbeeld is van een normatieve leerstelling of bevel. Meestal wordt de menselijke geschiedenis in de Bijbel verteld of beschreven zonder uitleg of evaluatie. Deze historische gebeurtenissen en voorbeelden bepalen niet wat de Bijbel beveelt of leert, maar kunnen als een goed of slecht voorbeeld dienen van wat de Bijbel beveelt of leert. Bv. Het *onderwijs* van Jezus met betrekking tot gebed, dat christenen in hun binnenkamer behoren te bidden en niet eindeloos moeten voortprevelen (Matteüs 6:5-8), is normatief en geldt dus als regel of leerstelling voor alle christenen in elke eeuw. Maar het *voorbeeld* van Jezus met betrekking tot gebed, dat hij heel vroeg opstond en naar een eenzame plaats ging om te bidden (Marcus 1:35), wordt nergens in de Bijbel uitgelegd of geëvalueerd en is daarom niet normatief voor christenen! Christenen mogen dit goede voorbeeld navolgen, maar mogen dit voorbeeld niet als een christelijke leerstelling aan andere christenen opleggen!

Van een historische gebeurtenis in de Bijbel die wel uitgelegd of geëvalueerd wordt mag je een algemene leerstelling afleiden.

Bv. De Israëlieten dienden afgoden (Exodus 32:6), pleegden ontucht (Numeri 25:1-5), tartten God (Numeri 21:5-6) en kwamen in opstand (Numeri 14:36-37) met als gevolg dat God ze liet bezwijken in de woestijn. In 1 Korintiërs 10:5-11 evalueert Paulus deze historische gebeurtenissen in Israël en leidt daarvan een algemeen principe af: 'Dit alles strekt ons tot voorbeeld' en 'is een waarschuwing, dat we niet op het kwade uit moeten zijn zoals deze Israëlieten'. Paulus leert ons dat we alle vormen van kwaad, die in de Bijbel beschreven worden, *moeten* vermijden en een les *moeten* trekken uit Gods bestraffing daarvan. Deze historische gebeurtenissen zijn dus normatief en gelden voor alle mensen. Op basis van dit bijbelgedeelte leren we dat bepaalde historische gebeurtenissen (meestal slechte voorbeelden) in de Bijbel opgeschreven zijn om mensen te waarschuwen om het kwade niet te doen.

Bv. In 1 Korintiërs 10:23-11:1 zegt Paulus dat hij iedereen ter wille wilde zijn, in welk opzicht dan ook. Hij zocht niet zijn eigen voordeel, maar dat van alle anderen, zodat ze gered zouden worden. Dit is een historische gebeurtenis. Het beschrijft het voorbeeld van Paulus. Maar Paulus evalueert zijn eigen gedrag en leidt er een principe uit af: "Geef geen aanstoot aan de Joden, aan andere volken of aan Gods gemeente", maar wees iedereen in alles ter wille. Zoek het belang van de anderen, zodat ze gered worden. Hier leert Paulus ons dat we zijn goede voorbeeld *moeten* volgen, namelijk, mensen ter wille te zijn ten einde zoveel mogelijk van hen te redden

(1 Korintiërs 11:1). Dit is dus normatief en geldt voor alle christenen. Op basis van dit bijbelgedeelte leren we dat we de goede voorbeelden van rechtvaardige mensen alleen mogen navolgen, als hun handelingen de wil van God weerspiegelen.

Bv. Macedonië en Achaje hielden voor de armen onder hen een collecte (Romeinen 15:26-27). Dit is een historische gebeurtenis. Paulus legt deze gebeurtenis uit en leidt er een principe uit af: 'Ze hebben daartoe vrijwillig besloten, maar ze staan dan ook bij hen in de schuld'. Immers, omdat de heidenen deel hebben gekregen aan wat de heiligen in Jeruzalem in geestelijk opzicht geschonken hebben, zijn zij ertoe verplicht hen bij te staan in materiële zaken. Door deze historische gebeurtenis te evalueren, leert Paulus ons de leerstelling dat 'we onze materiële zegeningen behoren te delen met degenen die hun geestelijke zegeningen met ons delen' (1 Korintiërs 9:14; Galaten 6:6).

### Vijfde regel: bepaal of de cultuur in het bijbelgedeelte normatief of niet-normatief is

De cultuur van mensen bestaat uit wat mensen geloven, welke waarden zij hebben en hoe zij zich gedragen. Het bijbelgedeelte dat je bestudeert kan een beschrijving bevatten van de wereldse cultuur uit een bepaalde periode. Soms was het goed en acceptabel wat de mensen geloofden en deden en soms was het zondig en verwerpelijk. De Bijbel bevat historische beschrijvingen van zowel de goede (Johannes 13:4-5) als de zondige (Romeinen 1:18-32) aspecten van de menselijke cultuur in bijbelse tijden. God beschrijft en ontmaskert de valse leerstellingen en het goddeloze en onrechtvaardige gedrag van mensen in de geschiedenis. De Bijbel beschrijft dus ook de zondige wereldse cultuur van de zondige wereld. De beschrijvingen van wat mensen geloofden en hoe zij zich gedroegen in bijbelse tijden zijn *nooit normatief*, tenzij de Bijbel het op een andere plaats leert of beveelt!

Het bijbelgedeelte, dat je bestudeert, kan ook juist een leerstelling (onderwijs) of bevel (of verbod) bevatten over de cultuur van het Koninkrijk van God die altijd hetzelfde blijft. Het leert of beveelt wat mensen behoren te geloven, welke waarden zij behoren te hebben en hoe zij zich behoren te gedragen in alle tijden en op alle plaatsen in de wereld. Het leert of beveelt hoe mensen zouden moeten veranderen en leven. God heeft tot doel de wereldse culturen van alle mensen op aarde te veranderen in de cultuur van het Koninkrijk van God. De bevelen en het onderwijs met betrekking tot wat God wil dat mensen geloven en hoe zij moeten leven zijn *altijd normatief*, tenzij de Bijbel het op een andere plaats beperkt. Vraag jezelf af: is de beschrijving van de cultuur in dit voorbeeld

normatief of niet? Wordt hier een beschrijving gegeven van de wereldse cultuur in een bepaalde periode? Of wordt hier een beschrijving gegeven van de cultuur van het Koninkrijk van God?

De voorbeelden van wereldse cultuur in de bijbelse geschiedenis, bepalen niet wat de Bijbel leert of beveelt. Bijvoorbeeld koning David had meer dan een vrouw (2 Samuël 5:13; vgl. Genesis 2:24). En Absalom nam eerwraak tegen zijn broer Amnon door hem te doden (2 Samuël 13:22,32; vgl. Romeinen 12:19). Deze voorbeelden zijn dus *niet normatief*.

God beveelt en leert in de Bijbel in welke aspecten de cultuur van alle mensen – op alle plaatsen in de wereld en in alle eeuwen door de geschiedenis heen – moeten veranderen ten einde de cultuur van het Koninkrijk van God te worden! In de Bijbel worden alle wereldse culturen voortdurend geëvalueerd. Het is Gods doel om alle wereldse culturen in het licht van de cultuur van het Koninkrijk van God te stellen en te veranderen. Op deze wijze worden alle menselijke culturen steeds meer als de cultuur van het Koninkrijk van God!

God is erop uit om een bijzonder volk van God te scheppen met een bijzondere cultuur, namelijk, de cultuur van het Koninkrijk van God! Christenen *moeten* dus alle verboden, geboden en leerstellingen over de wijze waarop de wereldse cultuur moet veranderen tot de cultuur van het Koninkrijk van God beschouwen als *normatief*, niet alleen voor christenen, maar ook voor alle mensen in de wereld en door alle eeuwen in de wereldgeschiedenis heen!

### Voorbeelden van normatieve leerstellingen in de Bijbel

De leerstelling van Christus en Paulus m.b.t. het christelijke huwelijk en echtscheiding (Matteüs 19:3-9; 1 Korintiërs 7:1-16).

De leerstellingen van Mozes, Paulus en de schrijver aan de Hebreeën m.b.t. hoererij of seksuele immoraliteit (Leviticus 18:3-6,20,22-23; Romeinen 1:24-27; 1 Tessalonicenzen 4:1-8; Hebreeën 13:4).

De leerstellingen van Paulus en Petrus m.b.t. de verantwoordelijkheden van mannen, vrouwen en kinderen in het gezin (Efeziërs 5:22-33; Kolossenzen 3:18-21; Titus 2:4; 1 Petrus 3:1-7).

De leerstellingen van Paulus en Petrus m.b.t. de gemeente en zijn leiders (Handelingen 20:17,28; Efeziërs 4:1-16; 1 Timoteüs 3:1-15; 5:17-22; Titus 1:5-9; 1 Petrus 5:1-7).

De leerstellingen van Paulus m.b.t. de verantwoordelijkheden van mannen en vrouwen in de officiële bijeenkomsten van de gemeente (1 Korintiërs 14:26-40; 1 Timoteüs 2:8-15).

De leerstellingen van Jezus, Paulus en Petrus m.b.t. de overheid (Matteüs 22:21; Handelingen 4:19-20; 5:29; Romeinen 13:1-7; 1 Petrus 2:13-17).

De leerstellingen van Mozes en Paulus m.b.t. rechtszaken (Deuteronomium 16:18-20; 1 Korintiërs 5:9-6:11.).